

ZPRAVODAJ FARNÍ CHARITY U PANNY MARIE RŮŽENCOVÉ

Občasník č. 16 — BŘEZEN 2026

Milí farníci!

Vše dobré a hojnost Božího požehnání do roku 2026 přeje Farní charita u Panny Marie Růžencové. Toto je šestnácté číslo zpravodaje, který informuje o aktivitách naší farní charity a farnosti v době, kdy nevychází náš farní časopis O nás pro nás. Charitní občasník, který držíte v ruce, obsahuje tyto části:

- Modlitbu za mír ve světě
- Přehled akcí farní charity v roce 2025
- Přehled příjmů a výdajů farní charity v roce 2025
- Informaci o naší aktivitě v projektu Adopce na dálku
- Informaci o zdravotním stavu paní Evy Vyškovské
- Ludmila Ševčíková: Jak poznáme hodnotu člověka?
- Táňa Kořenková: Duše prosí
- Jiří Suchý: Stáří versus mládí
- Další tajemství zpovědnice
- Marek Vácha: Odříkám se všeho zlého
- Slovo současné jednatelky naší charity
- Nejbližší akce v naší farnosti (březen–duben 2026)

Marta Ovsjannikova a Martina Lafatová

Modlitba za mír ve světě

Všemohoucí Bože, ty jsi dárce pokoje. Stojíme zde proto před tebou a prosíme:

• Přispěj na pomoc světu, který je zasažen násilím, a daruj lidem mír.
• Posiluj v srdcích všech, kteří mají zodpovědnost za tento svět, odvahu bránit skutečnou spravedlnost, svobodu a důstojnost všech lidí.
• Upevňuj odhodlání všech, kteří nasazují své síly v boji se zlem.
• Uzdrav srdce mužů i žen, kteří zaslepeni nenávistí a sobectvím neváhají použít násilí pro dosažení svých cílů.
• Probuď v nás vnímavost pro trpící i ochotu jim pomáhat.
• Nauč nás odpouštět těm, kteří se proti nám provinili, a prosit za odpuštění ty, kterým jsme my sami ublížili.

*Prosíme tě, Bože, vyslyš nás skrze našeho Pána Ježíše Krista,
neboť on nám otevřel cestu do tvého království pokoje. AMEN*

Přehled akcí Farní charity u P. M. Růžencové v Plzni v roce 2025

- **Pouti: duben — Planiny**, poutní mše svatá v kapli sv. Vojtěcha (P. Franciszek Gajewski OSPPE)

- **Další činnosti:**

leden — povánoční návštěva dětí ze skvrňanské školy se speciálně vzdělávacími potřebami v našem kostele

Děti ze školy ve Skvrňanech v kostele

duben

- uspořádání **Křížové cesty** v postní době v **Památníku obětem zla v Meditační zahradě** v Plzni–Doudlevcích s P. Antonínem Krasuckim OP.

Křížová cesta v Meditační zahradě

- **návštěva** nemocných v **Hospici sv. Lazara** v čase Velikonočním,
- **velikonoční návštěva** s nadílkou v **Domově pokojného stáří sv. Alžběty** v Hlavanově ulici, v **Domově sv. Aloise** v Hradišťské ulici a v **Domově sv. Zity** ve Sladkovského ulici.

prosinec

- **návštěva** nemocných v **Hospici sv. Lazara** v čase Vánočním.
- **vánoční návštěva** s nadílkou v **Domově pokojného stáří sv. Alžběty** v Hlavanově ulici v **Domově sv. Aloise** v Hradišťské ulici a v **Domově sv. Zity** ve Sladkovského ulici.
- obdarování potřebných lidí v naší farnosti balíčky s ovocem a sladkostmi.

Vánoční návštěva v Domově sv. Aloise

• Uspořádání nedělního posezení s názvem Čaj o třetí

leden: Hostem byl **P. Jiří Barhoň**, který uvedl pořad **vzpomínek na P. Antonína Hýžu OP**, jehož **nedožitě 100. narozeniny** jsme nedávno oslavili.

únor: Hostem byla **ss. Bernadeta Prášková** z České kongregace sester dominikánek t.č. působící v Praze. Vyprávěla, co **zažila při své cestě po Jižní Americe**.

Sestra Bernadeta Prášková vypráví o Uruquayi

březen: Hostem byl **spisovatel a překladatel pan Jindřich Vacek**. Vyprávěl o svých **pobytech v Rumunsku v letech totality a krátce posttotalitních**.

květen: Hostem byl **Ing. Julius Kahanec z Křesťanské mezinárodní solidarity**. Představil nám **křesťanství jako nejpronásledovanější náboženství ve světě**.

srpen: Hostem byl **P. Hyacint Ullman OP**. Vyprávěl o svém studijním pobytu na **Biblické a archeologické škole v Jeruzalémě**.

P. Hyacint v Jeruzalémě

září: Hostem byl opět **spisovatel a překladatel pan Jindřich Vacek**. Pokračoval ve svém vyprávění o svých **pobytech v Rumunsku** a o své cestě do **posttotalitní Albánie**.

říjen: Hostem byl opět **P. Jiří Barhoň**, který nám vyprávěl o **Slovu života** a o Chiaře Lubichové.

listopad: Hostem byl **P. Antonín Krasucki OP**. Představil nám **Růžencové bratrstvo**, které vzniklo již v roce 1470.

• **Účast na akcích Městské charity Plzeň:**

leden 2025 — Aktivní **účast** na celostátně vyhlášené **Tříkrálové sbírce 2025**.

Z **naší farnosti** koledovalo za městský obvod Slovany

21 skupinek koledníků, kteří vybírali do 26 kasiček.

Výtěžek z těchto kasiček za naši farnost byl 168 226,– Kč.

Výtěžek ze všech kasiček za obvod Slovany byl 179 765,– Kč.

V celé **Plzni** se vybralo do kasiček cca 860 704,– Kč.

V celé **plzeňské diecézi** se vybralo do kasiček cca 7 639 335,– Kč.

V **celé republice** se vybralo do kasiček cca 175 162 352,– Kč.

leden 2026 — Aktivní **účast** na celostátně vyhlášené **Tříkrálové sbírce 2026**.

Z **naší farnosti** koledovalo za městský obvod Slovany

21 skupinek koledníků, kteří vybírali do 26 kasiček.

Výtěžek z těchto kasiček za naši farnost byl 133 070,– Kč.

Výtěžek ze všech kasiček za obvod Slovany byl 213 044,– Kč.

V celé **Plzni** se vybralo do kasiček cca 835 258,– Kč.

V celé **plzeňské diecézi** se vybralo do kasiček cca 7 967 861,– Kč.

V **celé republice** se vybralo do kasiček cca 184 462 398,– Kč.

Děkujeme všem, kdo přispěli a všem koledníkům za odvahu a ochotu.

Koledníci TS u dominikánů

celoročně

— Pokračování v projektu **Adopce na dálku.**

Účast na setkání adoptivních rodičů v rámci Adopce na dálku v našem kostele.

Pablo Chacon Gil na setkání Adopce na dálku

— Zasílání finančních příspěvků z darů věřících naší farnosti na charitní akce doma i ve světě — viz vyúčtování.

**Všem, kteří na charitním díle pracovali,
ať už praktickou pomocí,
finančně nebo modlitbou,
upřímně Zaplat' Pán Bůh.
Děkujeme také otcům a bratrům domini-
kánům za spolupráci a prostor, který nám
poskytují pod střechou konventu.
Srdečně zveme každého
na naše pravidelné úterní schůzky
od 17 do 18 hodin ve farním sále kláštera.
Farní charita u Panny Marie Růžencové
v Plzni.**

Příjmy a výdaje Farní charity u Panny Marie Růžencové v Plzni — rok 2025**Příjmy**

z darů farníků 54 410,00 Kč

Příjmy celkem 54 410,00 Kč**Výdaje**

Příspěvek na misie do Indie (P. Med a jeho spolupracovníci) .. 1 000,00 Kč

Příspěvek na Fond zrakově postižených (Lumen Christi) 1 000,00 Kč

Příspěvek na konto Likvidace Lepry 1 000,00 Kč

Příspěvek pro Hnutí pro život — pro nenarozené děti 1 000,00 Kč

Příspěvek na Mezinár. křesť. solidaritu — vykupování otroků . 1 000,00 Kč

Příspěvek na charitní dům pro kněze ve Staré Boleslavi 1 000,00 Kč

Příspěvek na Cestu121 — péče o staré kněze 1 000,00 Kč

Příspěvek organizaci pro matky s dětmi v nouzi — Na počátku 1 000,00 Kč

Příspěvek na léčení Alzheimerovy choroby 1 000,00 Kč

Příspěvek na vzdělání adoptivního dítěte v Bolívii 7 000,00 Kč

Pravidelný příspěvek Městské charitě Plzeň *) 19 200,00 Kč

Pohoštění dětí ze skvrňanské školy se spec. výukou 1 756,00 Kč

Dárky pro děti ze skvrňanské školy se spec. výukou 2 838,00 Kč

Květiny pro hospic 2 070,00 Kč

Dárky pro Domov sv. Aloise, sv. Alžběty a sv. Zity 8 510,00 Kč

Příspěvek na pohledy malované tělesně postiženými 200,00 Kč

Kopírování 264,00 Kč

Pohledy 749,00 Kč

Poštovní známky 1 085,00 Kč

Poštovné 520,00 Kč

Zpravodaj farní charity 1 375,00 Kč

Výdaje celkem 54 567,00 Kč

*) Všechny farní charity v Plzni odevzdávají každý měsíc část vybraných finančních prostředků Městské charitě Plzeň, jejíž jsou součástí. Tím přispívají na sociální střediska, která Městská charita provozuje.

V Plzni jsou to tato zařízení:

- Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba — Polední 11
- Osobní asistence pro zdravotně postižené — Polední 11
- Tísňová péče — Polední 11
- Domov sv. Zity — Sladkovského 16 — chráněné bydlení

- Domov sv. Aloise — Hradištská 30 — domov se zvláštním režimem
- Domov sv. Františka — Wenzigova 5

Azylový dům, nízkoprahové denní centrum, noclehárny:

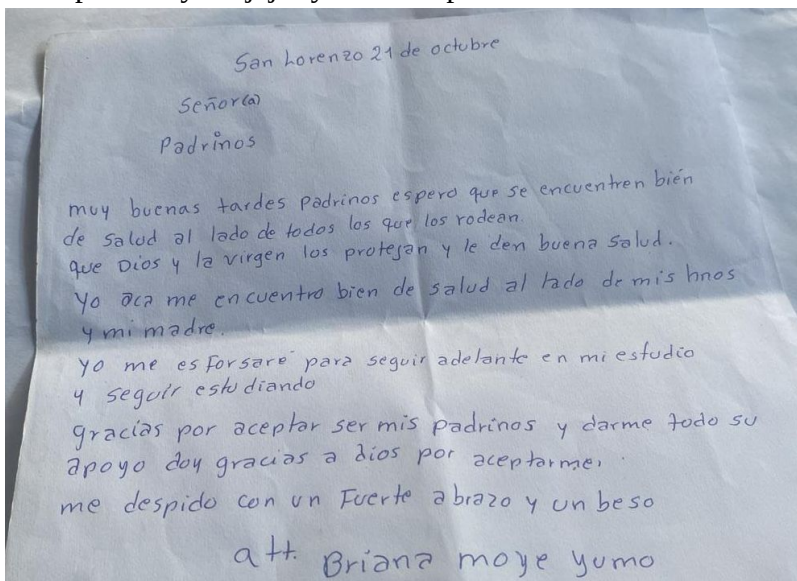
- Domov sv. Zdislavy pro matky s dětmi v tísní — Čermákova 29,
- Domov pro seniory sv. Jiří v Doubravce — Mohylová 92

Pozn.1: Rozdíl mezi příjmy a výdaji v rozpočtu byl hrazen z finanční rezervy naší farní charity v pokladně Městské charity Plzeň.

Informace o naší aktivitě v projektu Adopce na dálku

Naše farní charita od roku 2024 podporuje na studiích bolívijskou dívku jménem **Briana Moya Yumo**. Letos v dubnu jí bude deset let. Chodí do páté třídy základní školy. Žije s rodiči a pěti sourozenci ve vesnici San Lorenzo v provincii Moxos. Rodina je velmi chudá, otec pracuje jako pomocník u zedníků, matka je v domácnosti. Během roku 2025 jsme s Brianou komunikovali elektronickou poštou. Její dopisy patří samozřejmě vám všem, kdo naší charitě přispíváte. V dopisech bylo i její vysvědčení po druhém trimestru ze září 2025.

Překlad:

Dopis od Briany říjen 2025–španělsky

Kmotři.

San Lorenzo, 21. října

Krásné odpoledne, kmotři.

Doufám, že jste zdraví a máte se dobře po boku všech, kteří Vás obklopují.

Kéž Bůh a Panna Maria Vás chrání a dají Vám zdraví.

Já se mám tady dobře a jsem zdravá, stejně tak moji sourozenci a matka.

Budu se snažit pokračovat ve studiu a nadále studovat.

Děkuji, že jste se stali mými kmotry a dáváte mi svoji podporu. Děkuji za to Bohu.

Loučím se s Vámi velkým objetím a pusou.

S úctou

Briana Moya Yumo

Informace o zdravotním stavu paní Evy Vyškovské

V loňském čísle našeho zpravodaje jsme uveřejnili informaci o vážném onemocnění paní Evy Vyškovské, tehdy zaměstnané v Domově sv. Alžběty. Prostřednictvím internetové sbírky Donio se vybrala částka na léčbu, která její stav zlepšila. Bohužel k úplnému uzdravení nedošlo. Paní Vyškovská nemůže pokračovat ve své práci a v současné době je v domácím ošetřování. **Prosíme o modlitbu za její úplné uzdravení !**

● **Příspěvky našich dvou farnic**, které již delší dobu nemohou navštěvovat náš kostel a účastnit se schůzek charity. Přejeme uzdravení jim i jejich blízkým a vyprošujeme Boží požehnání.

Ludmila Ševčíková: Jak poznáme hodnotu člověka?

Začnu u naší rodiny. Byly jsme tři děti a tatínek se rozhodl, že nás bude vychovávat tak, aby z nás vyrostli správní lidé.

Říkával:

- hezky vždycky pozdravte a usmívejte se
- za všechno poděkujte
- když v domě bude někdo něco potřebovat, tak mu pomozte.

A tak i já jsem se seznámila s paní Alžbětou Špetovou, která bydlela v prvním patře a já jsem byla vždy připravená jí pomoci. Když paní Alžběta zemřela, tak domek, který byl v Hlavanově ulici, věnovali charitě. Domek byl opraven a k němu byl přistaven na volné parcele veliký dům. A celý tento komplex se dnes jmenuje Domov pokojného stáří svaté Alžběty.

Než jsme my děti dorostly do dospělého věku, byly jsme na tatínka trochu nazlobené, co všechno pro život bychom měly znát a umět. Dnes na to s láskou vzpomínám. Po většinu svého života v důchodu, celých dvacet osm let jsem pracovala pro důchodce, deset let pro tělesně postižené a také pro Farní charitu Panny Marie Růžencové na Jiráskově náměstí v Plzni. Zapomněla jsem na svůj osobní život, ale tak to zřejmě muselo být.

A jak vlastně poznáme hodnotu člověka? Hodnotu člověka poznáme podle toho, jak se chová k druhému člověku, který pro něho nemůže nic udělat!

V závěru se vracím ke slovům svatého apoštola Pavla, který říká, že všichni jsme Božími dětmi a ukládá tři věci: „Stále se radujte, bez přestání se modlete a ve všech životních podmínkách děkujte Bohu!“

Přeji požehnané a láskyplné dny.

Táňa Kořenková: Duše prosí

Vrátilo se jaro. Po dlouhých zimních dnech, je opět modrá obloha, slunce se už neschovává v oparu a všude se ozývají ptáci. Myslím, že všem, se nám vrátila chuť do života, jsme přístupni novým myšlenkám a díváme se na svět znovu okouzlenýma očima.

Tento pocit radosti netrvá dlouho, opět se daleko od nás rozhoukaly sirény, opět se vyděšené matky s dětmi schovávají před bombami, opět vyhasínají lidské životy ve jménu války. Proč?

Dálkovým ovladačem jsem z klidu křesla začala přepínat programy v televizi, abych si naladila něco, co přinese klid a mír. Přístavem, který obvykle nezklame, je program televize NOE. Bylo to tak i teď. Redaktor zmiňoval tvorbu sochaře Michala Opálky z Terchové. Bylo to něco neskutečného. Kombinace dřeva a skla. Křížová cesta, která svým výrazem sevřela srdce, a přitom jednoduchým a srozumitelným pojetím vyjádřila vše, co cítíme v momentu bolesti, a ztráty někoho blízkého. To, co mě zasáhlo snad nejvíce, byla pastelka se skleněným modrým hrotem. Tvoří ji snad sedm metrů vysoký kmen modřinu, vytvarovaný do pastelky. Teprve vyslovená myšlenka autora, proč tužka, dodala monumentu velikost. Tužka proto, abychom mohli zapsat své prosby uložené v hloubi srdce a duše na bílá oblaka, která jsou nejbližší nebi a tudíž nejbližší k vyslyšení.

Nejen v Terchové, ale i u nás v Plzni je monument podobného zaměření. v zeleni nemocnice PRIVAMED, vytvořený sochařkou Jitkou Stoklasovou. Vysoká kapka z hořického pískovce, kde uvnitř je busta Anežky České, naší ochránkyně. V kapce života a lásky, ve které je umístěna, nese prosby a modlitby za lepší budoucnost a život nás všech.

Myslím, že v této době předcházející nejsvětějším svátkům, svátkům Vzkříšení Ježíše Krista, se naše duše obrací s prosbami, které vycházejí z nehlubších hlubin naší duše. Děkuji za to, že jsme stále obklopeni lidmi, kteří nemyslí jen na sebe a svou tvorbou vyjadřují naše myšlenky a touhy, vlastně dají tvar prosbě naší duše o lepší zítřek.

Preji nám všem lásku, zdraví a pohodu po celý rok.

Svatá Anežka v areálu Privamed Plzeň

• **Další příspěvek** je zamyšlení žijícího klasika **Jiřího Suchého** nad stářím a mládím, které napsal po roce 2009, kdy své divadlo Semafor přestěhoval do Dejvic.

Jiří Suchý: Stáří versus mládí

*Čas letí jako spřežení
Nad kterým praská bič
Člověk se párkrát ožení
A hned je mládí pryč*

Píseň krále Jindřicha VIII. ze hry Šest žen

V posledních dnech mi neušel incident Bohuslava Sobotky kontra starší uchazeči o prezidentský úřad. Určitě víte, co mám na mysli. Pan Sobotka si trochu nešťastně zažertoval na konto jejich pokročilého věku, nejspíš si neuvědomil, že velikou část voličů jeho strany tvoří právě senioři. Od politika to nebylo počínání příliš obratné, ale o to mi vlastně nejde. Celá ta aféra mi připomněla jakousi rivalitu, která vládne mezi stářím a mládím. Sám se s ní občas setkávám, aniž by to nechalo nějakou stopu v mé duši, ale hlavou mi táhnou myšlenky, to jo. Jak ono to vlastně je?

„Stáří je nepěkná vlastnost. Kolik významných lidí jsem před ním uchránil a nakonec jsem sám do toho vletěl“, říká král Jindřich VIII. ve hře Šest žen na adresu těch, které nechal popravit. Když jsem psal tuhle větu, bylo mi sedmadvacet. Už tenkrát jsem tušil, že stáří není to, nač bych se měl těšit. Římané výstižně nazvali nachýlené stáří slovy *curva senecta*. Ve svých mladých létech jsem sice věděl, že, budu-li mít štěstí, tak se svého vlastního stáří dožiju, ale představa jaké to bude, se mi tehdy nedostavila. Dneska už to vím. A taky vím, že ve svém okolí potkávám dvojí druh mladých lidí: jedni mě zahrnují úctou, kterou abych pochopil, musím si nejdřív uvědomit, kolik že mi to vlastně je, druzí na mě hledí jako na něco, co už nemá na tomto světě co pohledávat.

Jako příklad mi vždycky napadne onen případ Kofola. Když jsme otevřeli Semafor v Dejvicích, řekl jsem si, že by se tam v bufetu měla prodávat Kofola. Byl nápoj mého mládí a tak se mi zdálo, že v divadle, které se honosí svým tradicionalismem, by se to hodilo. V Semaforu se tedy začala prodávat Kofola. Jednoho dne se mi udělal nápad: na závěr sezóny uskutečnit jakousi přehlídku her, které onoho roku vznikly — byly čtyři — a po čtyři dny tohoto malého festivalu zahrnovat diváky drobnými pozornostmi. Nakreslil jsem drobné grafiky, které jsme dali divákům na památku, po představení jsme

nabídlí zájemcům debatu s účinkujícím, a pak nás taky napadlo požádat firmu Kofola o sponzorský dar — o přestávce nabídnout divákům jménem této firmy sklenici Kofoly zdarma.

Na náš zdvořilý dopis se dostavil do divadla mladý muž, který vlastně ani nevypadal jako pako. Pohovořili jsme, prošel si divadlo, a pak nám napsal stručný e-mail, že radši dá ty Kofoly mateřské školce než nám. A vzkázal nám, ať si požádáme o sponzorování výrobce umělých kloubů. Uvědomil jsem si, že je to vlastně nepřítel. Od těch dob se prodává v Semaforu Coca cola — firma, která nám dodala chladicí zařízení a navíc i finanční podporu. Znovu za ni děkuju.

A Kofole děkuju za to, že mě přiměla se zamyslet nad absurdní situací: na jedné straně se mně dostává ze všech stran poct, jakými zahrnuje slušná společnost různé tvůrce v pokročilejším věku, a tak mám na kontě státní vyznamenání od prezidenta republiky, čestná občanství od starostů, čestné doktoráty od univerzit, síně slávy, Thalii a řadu jiných poct, a na druhé straně setkání s mladým ambiciózním mužem, který toho nejspíš zas až tak moc nedokázal, a ten mi naznačí, že pro něho jsem nula. A ty umělé klouby mě ujistily, že jde o generační rozpor. Prostě mu vadí, že nejsem mlád. A pokročilý věk je mu odpornej. Protože mu však nechci odplácet zlé zlem, přeju tomuto mladému muži, aby se toho hrozného stárí nedožil.

Začal jsem srovnávat své mládí s mládím dnešním a samozřejmě tak, aby to mé z toho vyšlo líp. A musím říct, že nelituju toho, že jsem upínal své zraky k předešlým generacím. Mou inspirací byla dvacátá léta, která jsem v létech padesátých objevoval a hlтал. Vzhlížel jsem k Nezvalovi, k Seifertovi, k V+W a kdyby mě některý z nich požádal o basu Kofoly, ochotně byl mu ji přinesl na rameni (auto jsem ještě tehdy neměl) a cestou bych se zajíkal štěstím, že je mi něco takového dovoleno. A tenhle obdiv k předcházející generaci jsem pak vlastně zúročil ve své práci.

Onehdy se ozval mladý sebevědomý muž, který mě vyzval, abych mu přenechal Semafor, včetně loga, za symbolickou jednu korunu a ustanovil ho ředitelem. On že pak dá Semaforu zcela nový ráz, a hned mi poslal na ukázkou divadelní hru své přítelkyně. A všechno to myslel vážně. Zřejmě usoudil, že starý = blbý. Chudák. Netušil že to může být i naopak.

Další tajemství zpovědnice

Přijde muž do zpovědnice: „Otče, mám dojem, že jsem posedlý ďáblem. Pořád slyším nějaký hlas, který mi říká, co mám dělat.“ „Uklidni se synu“, říká kněz, „to jsi se pouze oženil.“

Následující příspěvek je jedna kapitola z knihy **Marka Váchy: Páté evangelium**

Marek Vácha: Odříkám se všeho zlého

Kněz: Chcete tedy žít ve svobodě dětí Božích,
a zříkáte se proto hříchu?

Všichni: Ano.

Kněz: Chcete, aby vás nikdy hřích neovládl,
a zříkáte se proto všeho, co k němu láká?

Všichni: Ano.

Kněz: Zříkáte se tedy ducha zla a všeho,
co působí a čím se pyšní?

Všichni: Ano.

OBNOVA KŘESTNÍHO VYZNÁNÍ, VELIKONOČNÍ VIGILIE

Nejposvátnější chvíle velikonoční vigilie, a tím pádem nejposvátnější chvíle celého velikonočního třídenní, a tím pádem celého církevního roku. Čtyřicet dní se křesťané na tuto dobu připravují, čtyřicet dní, od Popeleční středy až do této chvíle, ve které, po sedmi týdnech půstu, modliteb a pozorností k potřebným a k dobrým činům, k almužnám, nyní v tichu, vestoje, s rozžatými svícemi obnovují své křestní závazky: odříkávají se nahlas všeho zlého.

Ted' se na tu chvíli pojďme podívat beze vší posvátnosti. Dospělí lidé se jednou za rok, nahlas a přede všemi, odřeknou všeho zlého, všeho, co zlo nabízí i čím se pyšní. Kde jinde to máte? Nu ano, jakási etická pravidla cítíme všichni, nějak tušíme, že se „nemá“ opisovat ani „nemá“ krást, cosi zaznívá v pohádkách, avšak že by to někdo nahlas řekl v televizi, politik na pódiu, někdo v podcastu mimo kostel, a řekl to o sobě a řekl to nahlas, že by tak chtěl žít, to bychom museli dlouho vzpomínat.

Zde to máme a je to obřad pro dospělé. Už nejsme školáci, jsme dospělí, a co řekneme, slyší i naše děti a řeknou to též, řekneme to nahlas a řekneme to všichni. Odříkám se všeho zlého, chci být dobrým manželem a dobrou manželkou, dobrým otcem a dobrým synem, dobrou matkou a dobrou dcerou, chci být dobrým člověkem, dobrým studentem. Ne vždy se nám to v průběhu

následujícího roku podaří, budeme padat a zase vstávat, ale, přátelé, kde jinde to máte? Jaká jiná instituce než ta, jejíž dění se odehrává uvnitř kostela, to má stanoveny ve svých rituálech?

Stát neorganizuje žádná etická setkání, žádné státní svátky, kdy bychom se setkali na Václavském náměstí nebo na Letné a na závěr lampionového průvodu se nahlas všichni odřekli všeho zla a nahlas řekli, že chceme být dobrými občany.

V jakém státě organizovaném setkání, kdy při vítání občánků nebo starostou organizovaných svatbách, v jaké státní televizi, v jakém radiu, na jakém sportovním stadionu před zápasem, na jakém politickém meetingu jsou dospělí lidé vyzváni, aby se postavili a odřekli se nahlas a přede všemi všeho zlého? Jediné, co mě napadá, je skautský slib, ten však zazní jednou v životě a zpravidla v dětství. Obřad obnovy skautského slibu neexistuje. Politici občas na billboardech vzývají „republiku slušných lidí“ jako ideál i v lehce pochybném smyslu, že kdo tedy slušný člověk je, bude mě volit. Ale co to vlastně znamená „slušný“ člověk, se již nedozvíme.

Proto miluji instituci katolické církve, tu instituci a její rituály, protože to pojmenuje, řekne nahlas a přímo: mám žít na straně dobra, a nikoli zla, na straně pravdy, a nikoli lži, na straně lásky, a nikoli nenávisti. Je to tak jednoduché a všichni to nějak v sobě cítíme. Ale je třeba to vyslovit, setkat se a říct to tak, abych se slyšel, vyslovit to pro sebe i pro ostatní; ať víme, že jsme všichni na stejné lodi.

Kde jinde, v které instituci státu České republiky, vám někdo nahlas řekne, že si, lidé, máte odpouštět, že se máte mít rádi a že máte pomáhat jeden druhému? Così matně, jakoby ozvěnou, zaznívá v televizních pohádkách, v některých, ještě v těch, kde spolu zápasí dobro a zlo a kde nakonec dobro zvítězí, zlo je poraženo a hrdina žije se svou princeznou šťastně až do smrti. Neslyšel jsem to nahlas říct nikoho ani na střední, ani na vysoké škole, takto explicitně mi to neřekl žádný ze světských zaměstnavatelů, nikdo to neřekl v rozhlase ani v televizi. Faráři v kostele to říkají a říkají to neděli co neděli. Lidé, pro všechno na světě, mějte se rádi, ale nečekejte, že je to jednoduché. Je to nejtěžší disciplína ze všech. Odpouštějte, máte-li kdo něco proti jinému.

Slovo současné jednatelky naší charity

Vážení čtenáři, milí farníci!

Před rokem jsem přijala funkci jednatelky naší farní charity, kterou dlouhá léta vykonávala Marta Ovsjannikova. Několikrát mne za tu dobu napadlo, že to bylo neuvážené rozhodnutí, neboť jsem si předtím neuvědomovala, množství informací, do kterých budu muset proniknout. Naštěstí to předání funkcí bylo myšleno tak, abych si spolu s Martou postupně osvojila vazby a informace, podle kterých naše charita pracuje.

Chtěla bych touto cestou oslovit ty z vás, kteří by byli ochotni podílet se s námi na charitním díle, aby rozšířili naše řady. Pro naši práci by bylo velmi užitečné, kdybychom na vás získali kontakt. Rádi vás proto uvítáme na našich schůzkách, které máme pravidelně každé úterý v 17 hodin v sále kláštera. Asi hodinu se věnujeme činností naší charity.

V předvelikonoční době jsme naplánovali návštěvy charitních domovů (viz konec tohoto zpravodaje). Budeme rádi, když se k nám připojíte.

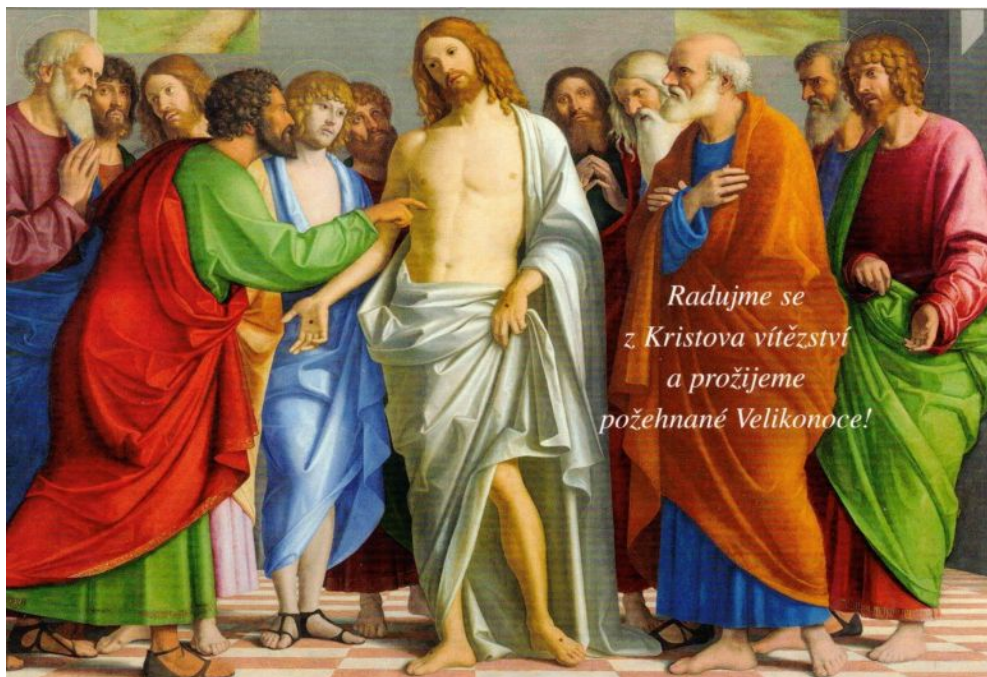
Přijďte a přidejte se k nám,
přidejte se k charitě
i k modlitbám.

Martina Lafatová

Nejbližší akce pořádané naší farností (březen–duben 2026)

- **Pobožnost Křížové cesty** se koná v našem kostele Panny Marie Růžencové v postní době každý pátek od 17³⁰ hodin a každou neděli od 15 hodin.
- **V sobotu před Květnou nedělí dne 28. března v 15 hodin** povede **P. Antonín Krasucki OP Křížovou cestu** v Památníku obětem zla v **Meditační zahradě v Plzni — Doudlevcích**. Doprava je linkovým autobusem č. 30 — zastávka u Tyršova mostu, vlastními auty nebo pěšky.
- **V pondělí dne 30. března v 10 hodin** popřeje naše farní charita požehnané Velikonoce v **Domově pokojného stáří sv. Alžběty** v Hlavanově ulici č. 15.
- **Tentýž den, tj. v pondělí 30. března ve 14⁴⁵ hodin** se zúčastníme mše sv. v **Domově sv. Aloise** v Hradištské ulici č. 30 a pak klientům tohoto domova popřejeme požehnané svátky velikonoční.
- **V úterý dne 31. března ve 14 hodin** navštívíme obyvatele **Hospice sv. Lazara** ve Sladkovského ul. č. 66 a předáme jim malé dárky, abychom je potěšili před nadcházejícími Velikonocemi.
- **Ve středu dne 1. dubna ve 13 hodin** navštívíme klienty **Domova sv. Zity** ve Sladkovského ulici č. 16 s přáním požehnaných Velikonoc.
- **Je vítán každý, kdo se k nám chce při těchto akcích připojit a navázat tak kontakt s klienty těchto ústavů, z nichž mnozí se cítí osamělí.**
- **V neděli dne 26. dubna (4. velikonoční)** pořádá naše farní charita **pout' na Planiny** do lesní kaple sv. Vojtěcha u Nebílovského Borku. **Poutní mši sv. v 15 hodin bude sloužit P. Bogdan Stępień OSPPE**. Odjezd z Plzně autobusem ve 14¹⁵ hodin od našeho kostela. Další zastávka bude u kostela sv. Jana Nepomuckého na Chodském náměstí. Odtud odjezd ve 14³⁰ hod. Pravděpodobný návrat v 17 hodin.

Přejeme všem farníkům požehnané Velikonoce i další dny letošního roku.

Farní charita u Panny Marie Růžencové v Plzni

Zpravodaj Farní charity u Panny Marie Růžencové číslo 16 — březen 2026 — vychází nepravidelně. Vydává Farní charita u P. Marie Růžencové v Plzni, Jiráskovo náměstí 30, 326 00 Plzeň, zastoupená Ing. Martou Ovsjannikovou. Sazba a tisk Ing. Jiří Brouček.
POUZE PRO VNITŘNÍ POTŘEBU — NEPRODEJNÉ!